

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (I. Dadu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (T. Chișca-Doneva, M. Ghervas, N. Vascan, N. Craiu, V. Burduh)

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând cererea de revizuire depusă de Vasile Nicoară,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Nicoară împotriva Primăriei și Consiliului comunal Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești, Veisa Vladimir cu privire la contestarea actului administrativ, anularea contractului de arendă, constatarea deținerii în posesie, folosință și administrare economică a bazinului acvatic, constatarea încălcării dreptului preferențial la continuarea relațiilor de arendă, repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a ț ă :

La 21 ianuarie 2017, Vasile Nicoară a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului comunal Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești și Veisa Vladimir cu privire la contestarea actului administrativ, anularea contractului de arendă, constatarea deținerii în posesie, folosință și administrare economică a bazinului acvatic, constatarea încălcării dreptului preferențial la continuarea relațiilor de arendă, repararea prejudiciului material și moral.

Reclamantul Vasile Nicoară a solicitat, după concretizarea cererii de chemare în judecată, constatarea deținerii în posesie, folosință și administrare economică a bazinului acvatic din extravilanul comunei Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești, constatarea încălcării de către Consiliul comunal și Primăria comunei Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești a dreptului preferențial de continuare a relațiilor de arendă asupra bazinului acvatic nominalizat, anularea contractului de arendă a iazului și construcțiilor hidrotehnice din 15 martie 2016 încheiat între administrația publică locală și Vladimir Veisa, încasarea în mod solidar din contul pârâților a sumei de 1 848 094 de lei și 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 81 615 de lei cu titlu de

venit ratat, precum și anularea deciziei Consiliului comunal Drăgușenii Noi nr. 4 din 23 octombrie 2015 privind scoaterea la licitație a iazului din satul Horodca și a deciziei Consiliului comunal Drăgușenii Noi nr. 05/07.2 din 21 septembrie 2017 privind refuzul admiterii cererii prealabile, cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Nicoară, s-a constatat că reclamantul Vasile Nicoară a continuat deținerea în posesie și folosință a bazinului acvatic din extravilanul comunei Drăgușenii Noi, raionul Hîncești cu nr. cadastral xxxx, după data de 15 noiembrie 2015.

S-a declarat nulă decizia Consiliului comunal Drăgușenii Noi nr. 05/07.2 din 21 septembrie 2017 prin care sa respins cererea prealabilă de anulare a deciziei nr. 03/03.4 din 23 octombrie 2015, privind scoaterea la licitație a iazului din satul Horodca, ca fiind ilegală.

S-a declarat nul contractul de arendă a iazului din satul Horodca încheiat la 15 martie 2016 cu nr. 6031207225 între Consiliul comunal Drăgușenii Noi și Vladimir Veisa.

S-a obligat administrația publică locală Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești să examineze cererea din 12 octombrie 2015 cu nr. 27 privind prelungirea contractului de arendă și să prelungească contractul de arendă din 07 august 2007 cu nr. 1 încheiat între Primăria com. Drăgușenii Noi și Nicoară Vasile.

S-a încasat în mod solidar din contul pîrîților cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 300 lei.

În rest, pretențiile din acțiune, privind încasarea prejudiciului material și moral, precum și a venitului ratat au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Vladimir Veisa, reprezentat de avocatul Andrei Bondarenco, de Vasile Nicoară, reprezentat de avocatul Veaceslav Botnari și de Primăria Drăgușenii Noi.

Prin decizia din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul depus de către Vasile Nicoară, reprezentat de avocatul Veaceslav Botnari și admis recursul depus de Vladimir Veisa, reprezentat de avocatul Andrei Bondarenco. A fost casată integral decizia din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și, s-a emis o decizie nouă, prin care: a fost respinsă integral acțiunea depusă de către Vasile Nicoară împotriva Primăriei și Consiliului comunal Drăgușenii Noi, Veisa Vladimir cu privire la contestarea actului administrativ, anularea contractului de arendă, constatarea deținerii în posesie, folosință și administrare economică a bazinului acvatic, constatarea încălcării dreptului preferențial la continuarea relațiilor de arendă, repararea prejudiciului material și moral, ca neîntemeiată.

La 03 iunie 2021 (data de pe plicul poștal), Vasile Nicoară a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că, instanța de recurs a admis spre examinare ca cererea de recurs depusă de Veisa Vladimir, care era total contrară prevederilor art. 244 alin. (2), 233 alin.(1) și (2), art. 234 alin. (2) din Codul administrativ și art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au fost invocate încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

De asemenea a subliniat că, instanța de recurs a casat hotărârile instanțelor ierarhic inferioare adoptând o decizie nouă fără citarea și ascultarea părților, reținând, în principal, constatările făcute în fața primei instanțe.

A evidențiat că, examinând cauza în fond, nu a examinat și nu s-a pronunțat în fond referitor la cerința de bază cu privire la recupera investițiilor financiare în sumă de 1 848 094 de lei și respectiv 100 000 de lei, a venitului ratat în sumă de 81 615 de lei efectuate până la 15 martie 2016.

Consideră că, instanța de recurs prin prisma normei prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, nu avea dreptul să anuleze și hotărârea primei instanțe.

A conchis că, decizia instanței de recurs din 14 aprilie 2021 este contrară practicii stabile a Curții Supreme de Justiție și CEDO. Astfel, revizuiantul consideră că, drepturile sale sunt lezate prin decizia adoptată, iar acest act judecătoresc supus revizuirii urmează a fi casat, cu rejudecarea recursurilor în fond, cu citarea și ascultarea părților.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vasile Nicoară.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În temeiul art. 446 din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Colegiul menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 din Codul de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 din Codul de procedură civilă și prezentate

circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de revizuire depuse de Vasile Nicoară rezultă că, revizuentul a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În corespundere cu prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În interpretarea corectă a prevederii enunțate, instanța de revizuire relevă că, circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea cunoaște despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se atacă.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de revizuire remarcă că argumentele invocate de către Vasile Nicoară în susținerea cererii de revizuire se referă la dezacordul acestuia cu soluția pronunțată de către instanța de recurs și nu relevă prin prisma art. 449 din Codul de procedură civilă, careva temeiuri legale ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Astfel, sunt irelevante pentru admiterea cererii de revizuire și retractarea actelor judecătorești irevocabile argumentele revizuientului Vasile Nicoară, precum că instanța de recurs a examinat cauza în lipsa părților. Or, instanța de recurs în decizia din 14 aprilie 2021, a cărei revizuire se cere, a dispus examinarea recursului fără invitarea părților în ședință în temeiul art. 247 din Codul administrativ, care statuează că, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Este de menționat că revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare, iar în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale, ce s-ar încadra în prevederile art. 449 din Codul de procedură civilă, de asemenea, aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă. Iar o cerere care nu conține aceste temeiuri, nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Referitor la celelalte argumente invocate de către revizuient în susținerea cererii de revizuire, Colegiul remarcă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, or, dezacordul revizuientului Vasile Nicoară cu decizia instanței de recurs din 14 aprilie 2021, nu poate constitui temei de revizuire în baza art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, cererea lui Vasile Nicoară privind revizuirea deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție nu se încadrează în prevederile legale enunțate și urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, or, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice, ceea ce este inadmisibil.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 din Codul de procedură

civilă, instanța de revizuire ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.art. 195, 230 din Codul administrativ, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vasile Nicoară împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Vasile Nicoară împotriva Primăriei și Consiliului comunal Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești, Veisa Vladimir cu privire la contestarea actului administrativ, anularea contractului de arendă, constatarea deținerii în posesie, folosință și administrare economică a bazinului acvatic, constatarea încălcării dreptului preferențial la continuarea relațiilor de arendă, repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Victor Burduh